

РЕШЕНИЕ

№ 1836

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-III-B, в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Димов

Членове: Велина Пейчинова
Ивелина Симеонова

като разгледа докладваното от Ивелина Симеонова Въззивно гражданско дело № 20221100500368 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 435, ал. 2, т. 6 вр. с чл. 274 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на ЮЛ. В. ИВ. срещу разпореждане от 22.11.2021 г. по изпълнително дело № 20218440402207 по описа на ЧСИ С.Я., с рег. № 844, с което частният съдебен изпълнител е отказал да прекрати по отношение на жалбоподателя изпълнителното производство, в което последният е ипотекарен длъжник.

Жалбоподателят посочва, че претендираните вземания на вискателя „П.и.б.“ АД срещу главния длъжник са предявени и приети със списък на приетите вземания по реда на чл. 686, ал. 1, т. 1 ТЗ, вискателят не е посочил ипотекарния длъжник в заявлението по чл. 417 ГПК, поради което отговорността му не може да се ангажира. Разпоредбата на чл. 637, ал. 6, вр. ал. 3 ТЗ не намира приложение, банката не може да образува изпълнително производство срещу ипотекарния длъжник след откриване на производството по несъстоятелност, не е налице интерес за насочване на изпълнението срещу третото лице – ипотекарен длъжник, срещу който няма издаден и изпълнителен титул. Моли се за отмяна на разпореждането на ЧСИ и за прекратяване на изпълнителното производство.

Ответникът по жалбата и вискател в изпълнителното производство „П.и.б.“ АД счита жалбата за неоснователна. Посочва, че макар и в заявлението по чл. 417 ГПК и в заповедта за изпълнение да не е посочен ипотекарният длъжник, то същият има качеството на длъжник – чл. 429, ал. 3 ГПК. Независимо, че банката е предявила вземанията си в производството по несъстоятелност спрямо „Ю.л.г“ ЕООД (н), не е налице пречка за предприемане на принудително изпълнение срещу ипотекарния длъжник, учредил договорна ипотека върху свой имот за обезпечаване на вземанията на длъжника, който имот

не е включен в масата по несъстоятелността. Поради това се моли частната жалба да бъде оставена без уважение. Претендира се присъждане на направените в настоящото производство разноски в размер на 150 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

В мотивите си по отношение на подадената жалба съдебният изпълнител изразява становище за нейната неоснователност.

След като се запозна с доказателствата по делото и становищата на страните и на съдебния изпълнител, съдът намира следното:

Производството по изпълнително дело № 20218440402207 по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 на КЧСИ, с район на действие СГС, е образувано въз основа на молба с вх. № 43299/26.10.2021 г. на „П.и.б.“ АД, към която е представен изпълнителен лист от 18.10.2021 г., издаден по ч. гр. дело № 28305/2008 г. по описа на СРС, II ГО, 179 състав, съгласно който „Ю.л.г“ ООД (н), ЕИК ***** е осъдено да заплати на „П.и.б.“ АД сумата от 5 901 544, 09 лв., ведно със законната лихва от 16.09.2008 г. до окончателно изплащане, на основание предоставен на длъжника банков кредит овърдрафт по разплащателна сметка № РО-АА-0471/19.07.2004 г., сумата от 118 030, 88 лв., деловодни разноски в заповедното производство и сумата от 59 355, 44 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

От приложения към молбата за образуване на изпълнителното дело Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти № 23, том III, рег. № 5002, дело № 386 от 2004 г., вписан при Служба по вписванията под вх. рег. № 29801, акт № 77, том XIX, дело 22688 (стр. 4 от изпълнителното дело), е видно, че за обезпечение на вземането на „Първа инвестиционна банка“ АД от „Ю.л.г“ ООД - в несъстоятелност, жалбоподателят ЮЛ. В. ИВ. е учредил в полза на кредитора договорна ипотека върху свой недвижим имот - вилна сграда – вила „Астра С“ от вилно селище „М.“, находящо се в гр. София, СО, вилна зона „Симеоново - север“, местността „Каланджийска“, цялата сграда със застроена площ от 165 /сто шестдесет и пет/ квадратни метра и разгърната застроена площ от 483,40 /четиристотин осемдесет и три цяло и четиридесет стотни/ квадратни метра, заедно с поземления имот, в който е построена сградата, целият с площ от 2160 /две хиляди сто и шестдесет/ квадратни метра, заснет през 1994 г. с планоснимачен номер 559 и нанесен в кадастрален лист № 738 по неodobрения кадастрален план на гр. София, вилна зона „Симеоново - север“, местността „Каланджийска“.

С молбата за образуване на изпълнително производство вискателят е поискал от съдебния изпълнител да наложи възбрана върху ипотекирания в негова полза недвижим имот, собственост на жалбоподателя, да извърши опис, оценка и публична продажба на имота.

От представените по изпълнителното дело писмени доказателства и от направената служебна справка в търговския регистър относно длъжника „Ю.л.г“ ООД (н) се установява, че с решение № 3201 от 17.07.2015 г. по търг. дело № 12/2015 г. на ОС – Благоевград е открито производство по несъстоятелност. В одобрените от съда списъци на приети вземания в производството по несъстоятелност на „Ю.л.г“ ООД (н) са включени вземанията, за които е издаден изпълнителният лист от 18.10.2021 г.

С молба от 03.11.2021 г. ЮЛ. В. ИВ. е поискал от ЧСИ да прекрати изпълнителното дело, тъй като срещу ипотекарния длъжник няма издаден изпълнителен титул, както и поради това, че процесните вземания са били приети в производството по несъстоятелност, открито спрямо „Ю.л.г“ ООД (н).

Взискателят „П.и.б.“ АД е изразил становище за неоснователност на молбата, като с обжалваното в настоящото производство разпореждане от 22.11.2021 г. съдебният изпълнител е оставил същата без уважение.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

На първо място следва да се посочи, че лицето, което е ипотекирало за обезпечение на чужд дълг свой имот (т. нар. ипотекарен длъжник), има същите права като длъжника по изпълнителното производство, когато изпълнението бъде насочено срещу ипотекираното имущество. Това положение следва от предвидената в закона възможност ипотекарният длъжник да може да получи пълна защита, включително да може да упражни защитните права, които има главният длъжник ([чл. 151 ЗЗД](#)), когато изпълнението е насочено върху неговото имущество, ипотекирано за чуждо задължение, поради което в този случай има качеството на длъжник в изпълнителното производство (така т. 2 от ТР № 4/2017 г. на ОСГТК на ВКС). Лицето, дало обезпечение за чуждо задължение, се ползва със защитата на закона, а такава се дава на страна в изпълнителния процес, в който единственият обект, към който се насочва принудителното изпълнение, може да бъде само неговата вещ.

Изпълнението в случая е насочено към ипотекирания от жалбоподателя имот, поради което настоящата жалба е допустима като подадена в срок и от легитимиран а страна - ипотекарен длъжник по изпълнението при условията на [чл. 429, ал. 3 ГПК](#) и е насочена против подлежащ на обжалване акт на ЧСИ.

Няма основание да се приеме, че са незаконосъобразни действията по образуване на изпълнителното дело. Както се посочи, съгласно т. 2 от ТР от 13.03.2019 г. по т. д. № 4/2017 г. на ВКС, този, който е дал своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг в хипотезата, при която изпълнението е насочено върху това имущество, има процесуалното качество на длъжник в изпълнителното производство. В материалното отношение с кредитора този, който е дал своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг, не е длъжник, но в изпълнителния процес той трябва да е страна, защото търпи принудата. Той разполага с всички средства за защита, които законът признава на длъжника, за да се защити от процесуално незаконосъобразното принудително изпълнение. Той не може да бъде лишен от тях, независимо, че по изпълнителното дело други способи може да се осъществяват срещу главния длъжник. Изпълнителният лист има сила не само срещу главния длъжник, но и за лицата, които са дали обезпечения за неговия дълг – [чл. 429, ал. 3 ГПК](#), дори процесът да не е воден срещу тях, нито заповедта за изпълнение да е издадена и срещу тях.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че посоченото тълкувателно решение не се прилага, както и че взискателят не може да насочи принудително изпълнение спрямо ипотекирания имот. Макар и изпълнителният лист да е

издаден само срещу „Ю.л.г“ ООД, на основание чл. 429, ал. 3 ГПК субективните му предели се разпростират и по отношение на ипотекарния длъжник, когато вискателят насочва изпълнението върху ипотекираната вещ. В случая има проведено заповедно производство и издаден изпълнителен лист срещу длъжника в несъстоятелност, като този изпълнителен лист има изпълнителна сила и по отношение на ипотекарния длъжник, дал своя вещ или имот в обезпечение на дълга. Заповедта за изпълнение и изпълнителният лист са влезли в законна сила срещу несъстоятелния длъжник, поради което няма пречка изпълнението да продължи чрез насочване на принудителното изпълнение по отношение на ипотекирания имот, предоставен от ипотекарния длъжник.

Вискателят сам избира кога и срещу кое имущество, принадлежащо на длъжника или предоставено в обезпечение от трето лице, от което може да се удовлетвори, да насочи изпълнението. Възможността вискателят да се удовлетвори от ипотекираното от трето лице имущество съществува, докато съществува и не е погасено по давност вземането, съответно съществува и ипотечното право, а вискателят сам избира кога да реализира тази възможност. Поради изложеното, въззивният съд приема, че жалбоподателят е обвързан от субективните предели на изпълнителния лист, издаден срещу длъжника и образуването на изпълнителното производство е законосъобразно.

Образуването на изпълнително дело въз основа на горесцитирания изпълнителен титул е законосъобразно, тъй като изпълнението по делото е насочено срещу имущество на ЮЛ. В. ИВ. – ипотекарен длъжник, което е различно от обявеното в несъстоятелност дружество, а имота, върху който е насочено изпълнението не е включен в масата по несъстоятелността. Съгласно чл. 638, ал. 4, изр. 1 ТЗ, когато по отношение на длъжника е открито производство по несъстоятелност, а вземането на кредитора е включено в списъка на приетите вземания при условията на чл. 693 ТЗ, кредиторът не може да осъществява индивидуално изпълнение срещу същия длъжник, поради което производството спрямо него се прекратява. Това положение обаче не се отнася до ипотекарния длъжник и предоставените за обезпечение от него имоти, тъй като те не са включени в масата на несъстоятелността на главния длъжник съгласно чл. 614 ТЗ. При това положение спрямо ипотекарния длъжник е допустимо извършването на изпълнителни действия въз основа на издадения срещу главния длъжник изпълнителен лист, дори да са налице предпоставките на чл. 638, ал. 4, изр. 1 ТЗ за прекратяване на индивидуалното изпълнително производство спрямо последния. В случая разпоредбата на чл. 638, ал. 1 ТЗ е неприложима, тъй като с откриването на производство по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността. Имуществото, срещу което се извършват изпълнителни действия по конкретното изпълнително дело, не попада в масата на несъстоятелността, тъй като то не е собственост на несъстоятелния длъжник „Ю.л.г“ ООД, а на третото лице, дало своя вещ в ипотека за обезпечение на дълга. Само когато вземането е прието от съда по несъстоятелността, но удовлетворяването ще бъде извършено именно от масата на несъстоятелността, а не от ипотекирано недвижимо имущество на трето лице, тогава следва да се спре изпълнението респективно да се прекрати изпълнителното

производство, поради което няма процесуална пречка за продължаване изпълнителните действия срещу ипотекарния длъжник за удовлетворяване на вземането на кредитора.

При наличие на изпълнителен лист и приемане на вземането по реда на чл. 693 ТЗ кредиторът има право да пристъпи към принудително изпълнение върху предоставеното като обезпечение имущество, предвид неоспоримостта на вземането по силата на одобрения от съда по несъстоятелност списък на приетите вземания. Приетото в производството по несъстоятелност вземане се счита за безспорно установено в отношенията между длъжника и кредитора по силата на включването му в одобрения от съда списък на приетите вземания, което препятства обезсилването на изпълнителния лист и същевременно легитимира кредитора да осъществи принудително изпълнение въз основа на него - чл. 429, ал. 3 ГПК, по отношение на предоставеното в обезпечение чуждо имущество, независимо от невъзможността да проведе индивидуално принудително изпълнение върху включеното в масата на несъстоятелността имущество на длъжника (в този смисъл определение от 07.08.2015 г. по ч. т. д. № 1207/2015 г. на ВКС, II т. о.).

С определение № 84/30.01.2015 г. по ч. т. д. № 626/2014 г., постановено по реда на [чл. 274, ал. 3 ГПК](#), състав на ВКС, I т. о., се е произнесъл, че изключението на [чл. 637, ал. 6, т. 3 ТЗ](#), допускащо след откриване на производство по несъстоятелност да се завеждат нови съдебни и арбитражни производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника с предмет парично вземане на кредитора към длъжника, извън трудовите спорове по [чл. 637, ал. 6, т. 2 ТЗ](#), с оглед настъпване на последиците по [чл. 429, ал. 3 ГПК](#), е приложимо само ако вземането на кредитора - ищец е обезпечено със залог и/или ипотека на трето лице и обезпечителното правоотношение не е погасено. Въз основа на издадения в полза на кредитора срещу длъжника изпълнителен лист може да се проведе индивидуално принудително изпълнение по ГПК единствено върху заложеното/ ипотекирано имущество на третото лице, обезпечаващо в полза на кредитора чуждия дълг, но не и върху имуществото на длъжника като част от масата на несъстоятелността. Разпоредбата на [чл. 636, ал. 6, т. 3 ТЗ](#) намира приложение при висящо открито производство по несъстоятелност спрямо длъжника към момента на завеждане на исковете срещу него, както и че целта на въведеното с [т. 3 на чл. 637, ал. 6 ТЗ](#) изключение е да се осигури на кредитора индивидуално принудително изпълнение върху заложеното/ ипотекираното имущество, собственост на трето лице, посредством разпростиране на основание [чл. 429, ал. 3 ГПК](#) на субективните предели на изпълнителния лист срещу длъжника. При тези разяснения е допустимо образуване на изпълнително дело срещу ипотекарния длъжник, при наличие на влязъл в сила изпълнителен лист - кредиторът се е снабдил с изпълнителен лист срещу длъжника, принудителното изпълнение е насочено срещу имущество, собственост на трето лице, ипотекарен длъжник, като предметът на индивидуалното принудително изпълнение по това изпълнително дело не е включен в масата на несъстоятелността, върху която се движи паралелно универсално принудително изпълнение. Следователно искането за прекратяване на изпълнителното производство не намира законово основание и отказът на ЧСИ е изцяло правилен и законосъобразен.

По изложените съображения следва да се приеме, че искането на жалбоподателя за прекратяване на изпълнителното производство е неоснователно и жалбата следва да се остави без уважение.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът по жалбата „П.и.б.“ АД има право на разноски за настоящото производство в размер на 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение, определено от съда с оглед фактическата и правна сложност на делото пред настоящата инстанция.

С оглед на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба вх. № 54436/26.11.2021 г. на ЮЛ. В. ИВ., ЕГН ***** срещу разпореждане от 22.11.2021 г. по изпълнително дело № 20218440402207 на ЧСИ С.Я. с рег. № 844, с което съдебният изпълнител е отказал да прекрати изпълнителното производство, в което жалбоподателят е ипотекарен длъжник.

ОСЪЖДА ЮЛ. В. ИВ., ЕГН ***** , с адрес: гр. София, кв. „Симеоново“ , ул. ****, ж. к. „Св. Мария М.“, къща № 22 да заплати на „П.и.б.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ сумата от 100 лв. – разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____